

blev anstillet, saaledes som det er blevet forandret i Borgerræpræsentanternes Udvalg, vil det Beløb, hvoraf der kan udskrives Huslejestat, blive meget betydelig forringet, hvoraf igen følger, at den Procent, hvormed Skatten udskrives, for at komme op til det Beløb, der kan udskrives, vil stige meget betydeligt. Jeg behøver herved kun at henholde mig til, hvad der udtales i selve den paagældende Udvalgsbetænkning. Det hedder deri, at man har søgt at staffe sig Oplysninger om, hvilken finansiel Betydning Bestemmelsen i § 8 vilde faa — den § 8, som Udvalget vilde sætte ind i Forslaget, og som ogsaa er kommen derind: „Det har imidlertid vist sig, at der ikke foreligger tilstrækkeligt Materiale til med nogenlunde Naalidelighed at kunne udføre en saadan Beregning, kun saa meget kan siges, at de tilvejebragte Oplysninger tyde paa, at den Sum, af hvilken der efter Magistratens Forslag vil kunne beregnes Huslejestat, i ikke ringe Grad vil blive reduceret ved Ændringsforslaget til § 8, hvilket atter vil have Indflydelse paa den Procent, hvormed Huslejestatten maa udskrives. Jeg tror ikke, man gaar for vidt ved at forudsætte, at hvis Lovforslaget blev vedtaget i den Form, hvori det foreligger, saa vilde det, i Stedet for at blive 4 pCt., hvormed det kom til at begynde, blive 6, 7 maaste 8 pCt. Af disse Grunde finder jeg, at det foreliggende Forslag er uheldigt.

At Forslaget er uretfærdigt, støtter jeg navnlig derpaa, at det paa ingen Maade rammer Statteevnen i lige Grad. Jeg kan herved i en væsentlig Grad henholde mig til, hvad den ærede sidste Taler udtalte. Det forekommer mig, at det er givet, at man paa ingen Maade kan finde Statteevnen gennem Størrelsen af den Husleje, som den paagældende betaler, særlig naar det ikke blot er Huslejen af Beboelsesrummene, men tillige Huslejen af Værkstedet eller Handelslokalerne eller andre Lokaler, der benyttes til Næringsbrug. Jo større Familien er, desto større maa Huslejen ogsaa være, men desto mindre er Statteevnen, og jo større Plads det paagældende Næringsbrug udkræver, desto større vil Beløbet blive, hvormed Skatten skal udredes, uagtet den paagældendes Indtægter maaste ikke ere større end dens, der bor i en lille Lejlighed og kun vil komme til at svare et ringere Beløb i Huslejestat, og dertil kommer, at der vil komme en meget stor Ulighed frem derved, at man i nogle Næringsveje, hvor der bruges forholdsvis lidt af Lokaler, slipper meget billig, hvormod man i andre, hvor der bruges store og

ofte meget dyre Lokaler, vil komme til at betale ganske eftertryffeligt. Lovforslaget vil, saaledes som det foreligger, komme til at virke delvis som en Næringsstat og det tilmed en Næringsstat af meget ulige Bestaaenhed over for de forskellige Næringsvirksomheder. Ganske vist skal jeg indrømme, at noget er det blevet forbedret i saa Henseende ved Bestemmelsen i § 8, men paa ingen Maade i nogen væsentlig Grad. Det ærede Medlem, der havde Ordet før mig, paaviste jo, at det først var, naar Familien allerede var temmelig stor, at den ene Regel i § 8 kunde faa nogen Betydning, og den anden Regel vilde i mange Tilfælde slet ingen Betydning faa. Naar f. Eks. en næringsdrivende eller en handlende betalte 2,000 Kr. i Husleje, og hele hans Skatteindtægt var 6,000 Kr., vilde han ikke faa nogen som helst Godtgørelse efter § 8. Er hans Husleje 2,400 Kr., vil han slippe for at betale Huslejestat af de 400 Kr., altsaa kun faa en meget ringe Eftergivelse, og man skulde dog synes, at i Virkeligheden de næringsdrivende i Forvejen betalte saa flækkelig til Kjøbenhavns Kommune, at der ingen Grund kan være til ved Indførelsen af ny Skatter at finde et Skatteobjekt, der i særlig Grad vil ramme de næringsdrivende. Enhver af os ved jo, at de næringsdrivende bidrage ganske overordentlig til Kjøbenhavns Kommunes Indtægter gennem deres Gasforbrug; Gasværket er jo en af Kommunens store Indtægtskilder, der stadig yder rigeligt, og som de næringsdrivende i væsentlig Grad holde ved lige. Dernæst betale de næringsdrivende efter Regnskabet i 1891 over 330,000 Kr. for Brændevinsafgift og for Ret til Udskæftning, og endelig er der ca. 120,000 Kr. om Aaret, der betales for Borgerklub og Næringsbevis. De næringsdrivende betale altsaa i Forvejen saa meget, at man skulde synes, at der kunde være al Grund til ikke at ramme særlig dem i et saadant Forslag. Dertil kommer saa, som ogsaa allerede fremdraget, at Forholdene jo paa ingen Maade ere saaledes her i Byen for Øjeblikket, at Handel og Wandel kunne siges at florere saaledes, at der med Lethed paa Næringsdriften kunde taales ny Skattepaalæg. Forretningerne gaa i Virkeligheden kun slæbende for de fleste af de næringsdrivende, og samtidig dermed ere adskillige Udgifter til Joltehold og til Lokale voksede betydeligt. — Selv om nu altsaa § 8 boder noget paa Lovforslagets store Uretfærdigheder, saa er der dog i § 8 stillet en Betingelse, som forekommer mig at være meget urimelig, og som i Virkeligheden svækker en væsentlig Del af